RÅDETS DIREKTIV

af 27. juni 1977

om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

(77/453/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49, 57, 66 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (1),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (2), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved gennemførelsen af den gensidige anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje som foreskrevet i direktiv 77/452/EØF (3) gør ensartetheden inden for uddannelserne i medlemsstaterne det muligt at begrænse samordningen på dette område til et krav om overholdelse af minimumsnormer og i øvrigt overlade det til medlemsstaterne frit at tilrettelægge deres undervisning;

den samordning, der fastsættes i dette direktiv, udelukker for så vidt ikke en senere samordning;

den i dette direktiv fastsatte samordning gælder erhvervsuddannelsen for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje; hvad angår uddannelsen sondres der for tiden i de fleste medlemsstater ikke mellem de sygeplejersker, der udøver deres virksomhed som lønmodtagere, og dem, der virker som selvstændige; af hensyn hertil og for i fuldt omfang at fremme den frie bevægelighed for erhvervets udøvere i Fællesskabet forekommer det derfor nødvendigt at udstrække anvendelsen af dette direktiv til også at omfatte sygeplejersker, der er lønmodtagere —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne gør udstedelsen af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje som omhandlet i artikel 3 i direktiv 77/452/EØF betinget af en bestået eksamen, som yder garanti for, at den pågældende under sin uddannelse har erhvervet:

a) fyldestgørende kendskab til de videnskabelige fagområder, som danner baggrund for den almene sundheds- og sygepleje, herunder tilstrækkeligt kendskab til organismen, de fysiologiske funktioner og såvel sunde som syge menneskers adfærd, samt til sammenhængen mellem menneskets sundhedstilstand og dets fysiske og sociale miljø;

b) tilstrækkeligt kendskab til sygeplejens egenart, dens erhvervsetiske grundlag og de almene principper for hygiejne og for sundheds- og sygepleje;

c) fyldestgørende klinisk erfaring; denne skal af hensyn til dens uddannelsesmæssige værdi erhverves under tilsyn af kvalificeret sygeplejerskepersonale og under forhold, som med hensyn til det kvalificerede personales størrelse og udstyret opfylder kravene til god pleje af patienterne;

d) forudsætninger for at deltage i uddannelsen af personale inden for sundhedsvæsenet samt erfaring i samarbejde med dette personale;

e) erfaring i samarbejde med andre faggrupper inden for sundhedssektoren.

2. Den i stk. 1 omhandlede uddannelse skal mindst omfatte:

a) ti års almen skoleuddannelse afsluttet med et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis, udstedt af de kompetente myndigheder eller organer i en medlemsstat, eller med et certifikat som bevis for bestået adgangseksamen på samme niveau til sygeplejeskolerne;

(1) EFT nr. C 65 af 5. 6. 1970, s. 12.
(2) EFT nr. C 108 af 26. 8. 1970, s. 23.
(3) Se side 1 i denne Tidende.

b) en speciel heltidsuddannelse, som obligatorisk skal omfatte emnerne i det uddannelsesprogram, der er anført i bilaget til dette direktiv, og som skal strække sig over tre års studier eller 4 600 timers teoretisk og praktisk undervisning.

3. Medlemsstaterne drager omsorg for, at den institution, der forestår sygeplejerskeuddannelsen, er ansvarlig for koordinationen af teori og praktik i det samlede uddannelsesprogram.

Den under litra A i bilaget nævnte teoretiske og tekniske undervisning skal være afpasset efter og samordnet med den under litra B i samme bilag nævnte kliniske sygeplejeundervisning, således at de kundskaber og den erfaring, der er omhandlet i stk. 1, kan erhverves på fyldestgørende måde.

Den kliniske sygeplejeundervisning skal foregå i form af tilrettelagt praktikanttjeneste på hospitalsafdelinger eller inden for andre institutioner under sundhedstjenesten, herunder hjemmesygeplejeordninger, som er godkendt af de kompetente myndigheder eller organer. Under denne uddannelse skal sygeplejeeleverne deltage i de pågældende institutioners arbejde i det omfang, dette har uddannelsesmæssig værdi. Sygeplejeeleverne skal oplæres i det ansvar, som er forbundet med sundheds- og sygeplejen.

4. Senest fem år efter meddelelsen af dette direktiv træffer Rådet på grundlag af en undersøgelse af situationen og på forslag af Kommissionen afgørelse om, hvorvidt bestemmelserne i stk. 3 om en afpasset fordeling mellem på den ene side den teoretiske og tekniske undervisning og på den anden side den kliniske undervisning af sygeplejersker skal bibeholdes eller ændres.

5. Medlemsstaterne kan give delvis dispensation til personer, som har gennemgået en del af den i stk. 2, litra b), fastsatte uddannelse i forbindelse med andre uddannelser, der mindst ligger på et tilsvarende niveau.

Artikel 2

Uanset bestemmelserne i artikel 1 kan medlemsstaterne give tilladelse til uddannelse på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de nationale kompetente myndigheder.

Den samlede varighed af deltidsuddannelsen må ikke være kortere end heltidsuddannelsens varighed. Uddannelsens niveau må ikke sænkes ved dens karakter af en deltidsuddannelse.

Artikel 3

Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på statsborgere i medlemsstaterne, som i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet [1] udøver eller agter at udøve en af de i artikel 1 i direktiv 77/452/EØF omhandlede former for virksomhed.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden to år efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Såfremt der ved gennemførelsen af dette direktiv skulle opstå større vanskeligheder for en medlemsstat inden for særlige områder, undersøger Kommissionen disse vanskeligheder i samarbejde med denne stat og indhenter udtalelse fra det udvalg af højere embedsmænd inden for sundhedsvæsenet, der er nedsat ved afgørelse 75/365/EØF [2], ændret ved afgørelse 77/455/EØF [3].

Kommissionen fremsætter i givet fald hensigtsmæssige forslag for Rådet.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 27. juni 1977.

På Rådets vegne
J. SILKIN
Formand

---

(1) EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.
(2) EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975, s. 19.
(3) Se side 13 i denne Tidende.

BILAG

UDDANNELSESPROGRAM FOR SYGEPLEJERSKER MED ANSVAR FOR DEN ALMENE SUNDHEDS- OG SYGEPLEJE

Uddannelsesprogrammet for opnåelse af eksamensbevis, certifikat og andre kvalifikationsbeviser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje omfatter følgende to områder:

A. Teoretisk og teknisk undervisning

a) *Sygepleje*

faglig orientering og erhvervsetik;

almene principper for hygiejne og for sundheds- og sygepleje;

principper for sundheds- og sygepleje inden for:
— almen medicin og medicinske specialer,
— almen kirurgi og kirurgiske specialer,
— barnepleje og pædiatri,
— barselhygiejne og pleje af moder og barn,
— mentalhygiejne og psykiatri,
— geriatrisk pleje og geriatri.

b) *Basisfag*

anatomi og fysiologi;

patologi;

bakteriologi, virologi og parasitologi;

biofysik, biokemi og radiologi;

diætetik;

hygiejne:
— profylakse,
— sundhedslære;

farmakologi.

c) *Sociale fag*

sociologi;

psykologi;

administrationsprincipper;

undervisningsprincipper;

sociallovgivning og sundhedslovgivning;

erhvervets juridiske aspekter.

B. Klinisk undervisning

Sundheds- og sygepleje inden for:
— almen medicin og medicinske specialer;
— almen kirurgi og kirurgiske specialer;
— barnepleje og pædiatri;
— barselhygiejne og pleje af moder og barn;
— mentalhygiejne og psykiatri;
— geriatrisk pleje og geriatri;
— hjemmepleje.